

Kunst
Sveriges morsokkupasjonsminister
Behandles med omfange
Fra Innenriksdøpt

dublin 24. 6. 1991

Kjære Ostring ,

*Hør i svaret sagt at jeg lar flue
lese det.
Sender ikke tilk med hans dom
Gir.*
100651

Det er bedrøvelig at det har tatt en evighet å svare på ditt interessante brev av 14. Jan. Det skyldes ikke slendrian, men desverre sterkt redusert kapasitet. Helsemessig har det vært et vanskelig halvår, med mangen en stund som jeg trodde blev den siste. Jeg er nu spent på om sommeren, som lar vente på seg, vil bedre diverse så jeg kunde driste meg til en trip til Norge. For et par uker siden var jeg hos øie-spesialist som konstaterte en betydelig forverring med linsen så tett som tåke og han ville operere med en gang, men jeg ønsket å vente til høsten da risiko er til stede for tilsvarende resultat som med det første øie (total blind). En second opinion på Øie-klinik i Oslo er også verd overveielse.

Jeg må takke spesielt for "Solbris" og Forsvartalen som du vedla et nr. av F. & L. Jeg har bwgge fra tidligere, så disse har jeg nu forært min datter som har en beundringsverdig interesse for NS anleggander, og hun behersker det norske sprog. Den trykksaken som på en behersket og tiltalende måte skal orientere folk uten eller med forkjærte opfatninger om NS kan jeg gjerne få noen flere exemplarer av. I F. & L. nr. 5 leste jeg Olavssens innlegg om Einsatzstab. Hans korrekte redegjørelse er nyttig å ha på trykk. Hans barbering av rakkerfanten Skodvin er også nyttig, likedan Sud's henvisning til Hitler - ordren i 1940. Prof. H.F. DAHL BETRAKER JEG SOM EN OBJEKTIV OG RESPEKTABEL HISTORIKER som jeg mener har korrigert en uholdbar anførsel om at Quislings samtale med Hitler i Dec. -39 var årsaken til at tyske tropper gjorde landgang i Norge i April 1940. For flere år siden var det noe jeg gjerne ville ha snakket med denne seriøse person om, men fikk aldri anledning. Håber han ikke er i familie med general-advokaten av samme efternavn.

Hjem skrev lederen i nr. 4 : J'accuse ? Den var velformet. Hvem er Balder ? Tidligere har jeg heftet meg ved forbokstavene E. L. for interessante artikler. Hvis de ønsker å bli anonyme vil jeg selvfølgelig respektere det. Kan du si meg om en Kristian Kjelstrup, som har skrevet noe i forbinnelse med Fronttjeneste, er sønn av, eller i familie med, Major Finn Kjelstrup som jeg hadde som sjef for avd. nr. 8 i Innenriksdept (Hær & Marine). Efter hans død sendte jeg et privat condolanse-brev til familien, hvilket ble besvart av hans sønn som sa at han ønsket å være fri for enhver forbinnelse med NS folk og måtte ta hensyn til sitt private fremtidige liv.

Det gledet meg å få bekreftet at det ikke var jeg som var hovedmotivet for C. C.'s Irlandstur, og at han gjerne vil treffe meg om jeg kommer til Norge. Jeg tror det skulde lykkes meg å få ham til å innse berettigelsen av Quislings beslutning 9. April. Det kunde kanskje falle lettere om jeg hadde lest noen av hans böker, men kanskje er de helt fri for politiske betrakninger. Ellers venter jeg bare på det tidspunkt skal komme da enhver bok av betydning blir utgitt både i ~~span~~ og hörbart form. Det må avgjort bli billigere enn å ha en privatsekretær til bare å lese for seg. Min datter har nu plasert en radio-cassette hos meg for at jeg kan snakke inn interessante temaer på tape BBC har, som du antagelig vet, en after-time Book - at - Bed-time. Du får charmere ett eller annet frø i NRK til å organisere en slik post, betjent av en med kultivert sprog og stemme, og som er fanatisk begeistret for NS stoff.

Prof. Sörensens bok er jeg ennu bare kommet halveis i, men nok til å bekrefte en ubetinget beundring for verket som er preget av en ærlig videnskapsmanns krav til sannhet og objektivitet. Det er imponerende hvad han har fått med av detaljer uten å ha opplevet dem. Antagelig sitter jeg inne med adskillig som kunde interessere ham, og kommer jeg til Norge kan jeg gjerne tenke meg å treffe ham. Det han har skrevet om Hagelin er stort sett korrekt og trenger ingen korrigering eller supplering fra meg - uten selve hans stilling som var en lukket hemmelighet mellom Q og H og meg, som - selv om synlig i praksis - først ble offisielt av Q i retts-saken mot ham da han - da han til den sterke kritikk mot ham fra statsadvokat og lagmann for å ha utnevnt til sjef for det største departement en person som var helt ukjent med norske forhold og hadde bodd sin meste tid i Tyskland, svarte : Det var innenriksråd Dahl som var den egentlige og virkelig sjef for Innenriksdepartementet. Dette blev påhört av min venn H.F.K. som var til stede som vidne i saken, og ved tilbakekomst til Ilebu galloperete leiren rundt for å finne meg, og hans første höilydte ord til meg var : Nå æru færi, Thorleif. Idag erklærte Q at det var du som var den virkelige sjef for Innenriksdep. En vakthavende sersjant, som også hadde hørt nyheten, hadde følgende ord til meg : Ja, du vet det blir knappen, Dahl.

Q's svar til lagman Solem var korrekt, men siden det var til tiltaltes fordel blev det ikke kommentert på, eller tillagt vekt, da det på forhånd var bestemt at Q skulde drepes.

Administrasjonsrådet som fulgte etter Q's raske tilbaketreden i April -40 blev av kort varighet og avlöst av de kommissariske statsråder 25. Sept. s.å. En tid i forveien - kanskje i Aug. - fikk jeg en overraskende tlf. beskjed fra Oslo om å komme inn til Q øieblikkelig, og som jeg etterkom, og møtte på hans kontor i parti-huset, hvor også Hagelin var til stede. Q oplyste da at det nu vilde bli dannet en norsk regjering, og at det skulle dannes et nytt departement sammensatt af avdelinger fra andre departementer, og at det vilde få navn av Innenriksdepartementet. Han sa han hadde fordelaktige opplysninger om meg både qua praktiserende jurist og parti-medlem, og gikk ut fra at jeg hadde et visst kjennskap til kommunale anliggender, til hvilket jeg svarte at jeg hadde ingen erfaring fra kommunal politikk. Vi utvekslet en del betraktninger av forskjellig art, og som resulterte i hans tilkjenning av at etter de opplysninger han hadde om meg og hans personlige inntrykk fra vårt møte var det hans ønske å se meg som statsråd og sjef for det nye departementet og håbet at jeg ville acceptere det, til hvilket jeg svarte at et så radikalt forslag var det vanskelig å ta standpunkt til på stående fot siden jeg hadde juridisk præsis som min levevei, og i et område hvor familien har rot i flere generasjoner, og hvor jeg har egen bolig, er gift og har 3 barn.

Her fallt Hagelin inn, reiste seg og kom over til meg, og sa :

De er nødt til å acceptere dette, og De må følge Førerens beslutning, hvortil Q bare tilføiet : Takk for De kom inn. De vil få høre fra meg igjen, men nevn ingen ting om dette til noen - ikke engang til familien. Jeg kjørte tilbake til Skien samme dag. Et par dager etter var jeg igjen på Q's kontor. Jeg blev ikke spurt om jeg hadde tenkt over saken, men blev bedt om å møte i Stortinget på et bestemt klokkeslett da Rikskommissären ønsket å se meg. Jeg blev ikke mottatt av Terboven selv, men hans stedfortreder som stilte en rekke spørsmål men uten å orientere om noe som helst, så jeg var ikke klokere da jeg gikk enn da jeg kom. Så var det tilbake til Skien igjen. Det blev ikke langt pusterom før innkallelse til møte nr. 3 kom, og hvor jeg ble underrettet om at Terboven kunde ikke godta meg med den ene begrunnelse at jeg var for ung. Men Q ville ikke gi slp på meg, og for å omgå Bovves standpunkt blev følgende geniale løsning iverksatt. Hagelin skulle presenteres som statsråd, og så skulle det oprettes en ny speciell stilling med tittel Innenriksråd som administrativ overleder av departementets 10 avdelinger. Jeg skulle også være Hagelins stedfortreder. I den kapasitet møtte jeg leiglighetsvis i regjeringsmøte på Slottet. (Min advokat var glad for at dette ikke blev nevnt i min sak).

Vi blev enige om at temaet ikke skulle diskuteres med noen, da det ikke måtte komme frem da det var en omgåelse av Terbovens standpunkt. Hvordan det hele virket i praksis i de følgende år er et svært tema som jeg ikke kan beskjefte meg med her, men så hvad jeg har nevnt er fullgodt bevis for at Q av en rettskaffen domstol måtte frifinnes for tiltalepunktet om å ha ansatt Hagelin som sjef for departementet - hvis plasering skyldtes Terboven

For en tid siden fikk jeg for meg i nattens mulm og mørke en omfattende beskrivelse av Q's person som jeg fant særdeles vellykket og skulle gjerne ha snakket det inn på tape om jeg hadde hatt instrument på nattbordet. Skal prøve å gjenkalte det igjen ved leilighet. Hagelin har jeg ytret meg om på bred basis for lenge siden, men kan ikke huske når og til hvem.

I næste måned venter jeg besök av min yngste sønn, Geirr, fra Norge, og som jeg kunde trenge for et helt år for å gå gjennom stoff, men twiler på om det blir minutter for det. Han skal jo likesom på ferie. For et par år siden strevet jeg med å skrive en del kommentarer for professor Gogstad. Han tiltalte meg meget, men desverre blev det mere enn jeg kunde makte på det tidspunkt.

Den adresse til Tore Hamsun som du nevner er den samme som jeg benyttet:

~~Willy Brandt~~ Margrethe Reichelt, var det hun som ble skilt fra Willy Brandt og hvis far var ansatt hos meg i departementet?

Tror jeg må melde pass her for denne gang.
Håber du selv og familie er i god form og lengter etter en vel fortjent god sommer-ferie.

Og så får vi håbe Gorbachev kommer helskinnet gjennem skjærsilden.

Min bedre halvdel bor fortsatt i Oslo, og er over her bare en ganz i året - for 2-3 måneder, og utenom det greier 6.8.91.

Dette var interessant.

At Dahl var den faktiske sjef for I-Dept. var vel alle innvidde klar over, men bakgrunnen for hans stilling som innenriksråd har nok vært ukjent for de fleste og var helt ugypt for meg. - Det er historisk verdifullt å få være på.

Kilsew Ralph

Besste hilsen

Dahl

* * * Det var hennes sonen
EVA som var gift
med arvadøde Schlecht
3/10-91 KB.